

Dosarul nr. 2rac-412/2019

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Central (jud. A. Braga)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Anton, V. Cotorobai, I. Țurcan)

ÎNCHEIERE

27 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Victor Burduh
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Asociația de Coproprietari în
Condominiu nr.55/52 COOP,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe
Acțiuni „Termoelectrica” împotriva Asociației de Coproprietari în Condominiu
nr.55/52 COOP, intervenienți accesorii Societatea cu Răspundere Limitată
„Sănătate- Farm”, Societatea cu Răspundere Limitată „Iacob” și Societatea cu
Răspundere Limitată „Infocom”, cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor
de judecată,

împotriva deciziei din 27 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 23 mai 2014 SA „Termocom” în procedura planului, a depus cerere de
chemare în judecată împotriva ACC nr.55/52 COOP cu privire la încasarea datoriei
pentru energia termică în mărime de 248037, 19 lei.

În motivarea acțiunii a menționat că, în baza contractului pentru folosirea
energiei termice în apa fierbinte nr.5482 din 01 noiembrie 2006 încheiat între SA
„Termocom” și ACC nr.55/52 COOP, ultima și-a asumat obligația de a achita
lunar plata pentru utilizarea energiei termice furnizate de către SA „Termocom” la
obiectele sale.

A afirmat că conform pct. 3.1 al contractului nominalizat, calculele pentru
energia termică erau făcute în baza datelor aparatului de evidență, prezentate de
către „Consumator” la SA „Termocom”. Pentru energia termică livrată
„Consumatorul”, în conformitate cu pct.4.2 al contractului nominalizat era obligat
să achite lunar plata costului energiei utilizate, organizației furnizoare de energie
termică, prin dispozițiile de plată ale reclamantului, conform tarifelor stabilite.

Reclamanta a mai specificat că din cauza neonorării obligațiilor contractuale
prin neachitarea facturilor de plată pentru consumul de energie termică s-a
acumulat o datorie la consumul de energie termică la data de 31 decembrie 2013 în
sumă de 248037,19 lei, confirmată prin lista achitărilor și facturilor, precum și prin
facturile și bonurile de control.

Totodată a relatat că părțile au convenit că plata se consideră executată la data
încasării mijloacelor bănești pe contul de decontare a furnizorului.

SA „Termocom” a indicat că de către furnizor au fost respectate în întregime obligațiile contractuale.

Astfel, a menționat că prin reclamația nr.79/1592 din 28 februarie 2014 a solicitat soluționare prealabilă a cauzei pe calea extrajudiciara, prin achitarea benevola a sumei pretenției, însă la care nu a primit nici un răspuns.

La 05 august 2014, SA „Termocom”, în procedura falimentului a depus cerere de majorare și concretizare a cerințelor din acțiune prin care a solicitat încasarea din contul ACC nr.55/52 a datoriei pentru energia termică în sumă de 243673,36 de lei, pentru perioada 01 noiembrie 2012 – 30 martie 2014 și a cheltuielilor de judecată (f d.46, vol. I).

În motivare a indicat că, deoarece pârâtul nu a achitat întreaga datorie pentru perioada 01 noiembrie 2012 – 31 decembrie 2013, rămându-i restantă suma de 145767,12 de lei, reclamantul a considerat a majora cuantumul sumei acțiunii pentru energia termică până la 243673, 36 de lei, având în vedere că pentru sezonul 01 ianuarie 2014 – 30 martie 2014 primul a acumulat datorii.

Prin încheierea din 31 martie 2015 a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău s-au atras ca intervenienți accesorii SRL „Sănătate-Farm” și SRL „Jacob”.

Societatea pe Acțiuni „Centrala Electrică de Termoficare nr. 2” din Chișinău (succesor în drepturi a SA „Termocom”) a depus cerere de micșorare și concretizare a acțiunii, solicitând încasarea datoriei pentru energia termică în sumă de 127110, 17 lei.

Prin încheierea protocolară din 15 iunie 2015 a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău a fost atras în proces ca intervenient accesoriu SRL „Infocom” și a fost respins ca inadmisibil demersul administratorului ACC nr.55/52 cu privire la atragerea ca intervenient accesoriu a SRL „Sănătate Robu”.

Prin încheierea din 02 noiembrie 2015 a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău a fost admis demersul reprezentantului ACC nr.55/52 COOP și a fost suspendată cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de SA „Termoelectrica” (succesorul în drepturi a SA „Termocom”) împotriva ACC nr.55/52 COOP cu privire la încasarea datoriei, până la soluționarea cauzei civile la cererea de chemare în judecată depusă de ACC nr.55/52 împotriva SA „Termoelectrica” cu privire la anularea facturii.

Prin încheierea din 28 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, în temeiul art.264 Cod de procedură civilă s-a dispus reluarea procesului civil intentat la cererea de chemare în judecată depusă de SA „Termoelectrica” (succesorul în drepturi a SA „Termocom”) împotriva ACC nr.55/52 COOP cu privire la încasarea datoriei.

Pe parcursul examinării cauzei, SA „Termoelectrica” (succesorul în drepturi a SA „Termocom”) a depus două cereri de concretizare a pretențiilor din acțiunii, prin ultima solicitând încasarea datoriei în sumă de 101058, 09 lei pentru perioada indicată în factura din decembrie 2014 și a cheltuielilor de judecată, însă instanța a dispus restituirea acestora din motiv că nu întruneau condițiile legii pentru a fi primite.

Prin hotărârea din 12 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 21 decembrie 2018 SA „Termoelectrica” a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 12 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, solicitând

admiterea acesteia, casarea hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă.

Prin decizia din 27 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de SA „Termoelectrica”, s-a casat hotărârea din 12 decembrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Central și s-a emis o nouă hotărâre prin care s-a admis acțiunea și s-a încasat de la ACC nr. 55/52 COOP în beneficiul SA „Termoelectrica” datoria pentru energia termică pentru perioada de consum 01 noiembrie 2012 – 30 aprilie 2014 în mărime 127110, 17 lei.

În acest sens, instanța de apel a reținut că instanța de fond, examinând cauza, nu a dat nici o apreciere hotărârii judecătorești irevocabile din prezentul litigiu, or, prin hotărârea din 28 martie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana, menținută de instanțele ierarhic superioare a fost respinsă nu doar cererea de chemare în judecată depusă de ACC nr.55/52 COOP împotriva SA „Termoelectrica” privind anularea facturii fiscale nr.40005482 din 30 iunie 2015, dar și obiecția ACC nr. 55/52 COOP conform căreia suma de 127110, 17 lei nu aparține ACC nr.55/52 COOP, ci agentului economic ce utilizează spațiul comercial din fondul nelocativ a blocului nr.18 din str. Sarmizegetusa, mun. Chișinău.

Deci, pretenția privind încasarea sumei de 127110, 17 lei cu titlu de datorie pentru energia termică a fost confirmată de către instanțele de judecată prin hotărârea irevocabilă, obținând valoarea de lucru judecat, astfel că cererea de chemare în judecată depusă de SA „Termoelectrica” împotriva ACC nr.55/52 COOP cu privire la încasarea datoriei este întemeiată.

La 22 august 2019 ACC nr. 55/52 COOP a declarat recurs împotriva deciziei din 27 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat dezacordul cu decizia instanței de apel, menționând că instanța la emiterea deciziei nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele cauzei, apreciind arbitrar probele.

În contextul prevederilor art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 27 iunie 2019.

Materialele cauzei atestă că decizia instanței de apel a fost expediată părților la data de 30 iulie 2019.

Astfel, recursul declarat la 22 august 2019, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către ACC nr. 55/52 COOP, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sânt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate

sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către ACC nr. 55/52 COOP, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de către ACC nr. 55/52 COOP, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Asociația de Coproprietari în Condominiu nr.55/52 COOP împotriva deciziei din 27 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Victor Burduh

Galina Stratulat